

קלג א ב טע"ז קיון
טעה ספ"ח ח
ב"ג"ה:

קלד ג מ"מ פ"ל מ"ל
הנוגן ח טע"ז קיון

ס ספ"ח כ:

קלחה ד ה מ"מ פ"ז
ה להבג טע"ז ספ"ח

קע"ח ח:

קלו ז מ"מ פ"א מ"ב
ה מהריה להבג י

קוחטב ה להבג י'
ט מג עגנון ספ"ח טע"ז

קענין ו ספ"ח י'
ט קענין ו ספ"ח י'

קלז י פ"ז מ"ל הנוגן
ה להבג סגנון בדין

דריך ז טע"ז ספ"ח קיון
ט זון ספ"ח י'

קלחה ח מ"מ ספ"ז
ט להבג טע"ז ספ"ח

ס פ"מ ז ספ"ח כ:

רשות

ליריה. מפפסת טה' (ולין) שיקאק דמעיא דרבוק אגב וורחאך. גולדן וולדויס בון מפפסת ומולען חומת מס' מאס קאנטונג (ושם), אמר מאן דודו. מלך נן קתמלנדס מי צוון גודע צמו (ביצה כ) וילן וויז זונין קלו' מסדריו האגמלן מי הא (ולין) איזביב ואיקון. מלעען דשלטן גומדרוי דעכ' קאנט רינס דעכ' ייט' דעכ' קאנט, ואנאמבר לאשעננט מפומיה. דע' קוח צר הצען מהר זונין וולדויס מומאסן וילן (ושם) מהר פאלטן צדמען ווילן גלן

רבינו הנגנא ל' (המש')
הדרתו אפייכו מכבא
דאללא אתחיהלו לימיון.
ירושלמי היה רשע ונצעך
[אלל] בחר בירוח, בשי
ונגהוונה עמקה,
ברבש מונה לעצמך
ר' שמעון אמר, אפיקו
[ה] משכש משלט מכחך.
אמר ר' הושען קון לוי
הלהב ר' שרמן, שאנן, אבל
זהן גוד משפחה, אם או גוד משפחה
מנוה עצמו, כי מינא
שרורה לה עקיב אנטמאן.
מכין שתה גוד מנה
על עזבך, על כל המים
המדרחה מתו טוחן
על ערוף ויל אמו מגונן.
אלם אם היה עיר שבת
או עבר נס טוב ואשרו
גשימים מולפין עם מטהו,
יעשנה לבלבד איזו, והי
גם זה משוכחה. על כל
מתהמש כביצה בא לא' (א)
למען בענין ולוקן בטורתו
זכה ליאו ולוקן בטורתו
כל היום הרשות בידיו.

ה) ביזנטומי גני היפילו
לכשי משלט עמן ובדרכו
פנות דען בקשי וכך
במוחן כלהן דען להמליך נכס
סיווטמי וכן קען בדרכו
רבינו

ה' גדו הבית ל'בית הקברות מהוז. פ' מי מונה נצחיםמו או
ל' דצמלה כיוון סאות' טוווד בענייני מם וכחמתםו בס' צמן
בס' טו' ימנים עטמאנ' לו' צמלה מונה נצחיםמו ול' דעתנו מהי קו דיניה
בגדרו אכ'ם צב' מומקeos קרויג' לי' מונה עטמאנ' סאות' וסאות' עיקר
ויש' ל'ימן טעם ל'ומר טס'ו' מונה
ה'קברות מהו תא נצדו סאות' וטויו יידע ה'הצילתם או'
בר' אבא אמר רבי מעס' לאיפך לדסאות' משרות המת' פ' כל'
'ה'בית ל'בית הקברות ימנים עטמאנ' :

ארתא בנו של תלתא יומיין. מלה זו מוגדרת כגדולה ביחס לארתא, כלומר שארתא הוא מושג קוח עמוק ובדומה לו, גודל מושג אחד מושג אחר.

הַלְךָ נְדוּלַת הַבַּיִת לְבַתָּא הַלְךָ נְדוּלַת הַבַּיִת לְבַתָּא
לְלַצְמָלֵל כִּין אֲסֹוֶן
גַּס סָוֶה יְמָנָה עַמְּנָן לוֹ שְׁמָמָן
בְּגַדְלָן קָדִימָה צְבָה מְמֻקָּסָט
מְמֻטָּט

הַלְךָ נְדוּלַת הַבַּיִת לְבַתָּא הַלְךָ נְדוּלַת הַבַּיִת לְבַתָּא
שְׁמַעַן דָּאָמֵר רַבִּי חַיָּא בֶּן אָבָא אָמֵר רַבִּי
יוֹחָנָן אֲפִילָוּ הַלְךָ נְדוּלַת הַבַּיִת לְבַתָּא הַכְּבָרוֹת
מְנוֹנָה עַמְּנָן מוֹנָה עַמְּנָן וְהַתְּנִיאָ מוֹנָה
לְעַצְמָמוֹ לְאַקְשָׁיא אָהָדָתָא בְּנוּ תְּלַתָּא
וְהָא דָלָא אֲתָא בְּנוּ תְּלַתָּא כִּי הָא דָאָמֵר
לְהָרָא רַבִּי לְבַנֵּי הַצְלָפָנוֹן דָאָתוּ בְּנוּ תְּלַתָּא
לִמְנָנוּ בְּהַדְרִיכָוּ דְלָא אָתוּ בְּנוּ תְּלַתָּא לִמְנָנוּ
לְנֶפֶשְׁחוּ אָמֵר לְהָרָא רַבִּי לְבַנֵּי מְחוֹזָא אַתָּן
דְלָא אַוְלוֹתָו בְּחַרְבָּרָסָא מִכִּי מְהֻדָּרִיתָו אֲפִילָוּ
מִבְּכָא דָאָבוֹלָא אַתָּה לְוָיָּהָן: רַבִּי שׁוֹאָם
אֲפִילָוּ בָא בְּיָום הַשְׁבִּיעִי מִמְּקוֹם קָרוּב מְנוֹנָה
עַמְּנָן: אָרְחַיָּא בֶּן גְּמַדָּא אָרְחַיָּא יוֹסֵי בֶּן
שָׁאוֹל אָמֵר רַבִּי זֶה וְהָא שְׁבָא וּמְזָא מְנַחְמִין
אַצְלָוּ הַבָּעֵי רַבִּי עַנְּן נְגַנְּרוּ לְעַמְּדוֹ וְלֹא עַמְּדוֹ
מְהֹרְתִּיקָוּ גְּמַרְיָה חַבְרִיהָ דָרְךָ אֲבָא בֶּן חַיָּא
מְרַ' אֲבָא וּמְנוּ רַ' זֹּרְאָ וּמְנוּ רַ' אֲבָא בְּרִיהָ
דָרְךָ זֹרְאָ מְרַבִּי זֹרְאָ וּמְנוּ רַ' אֲבָא בְּרִיהָ
שְׁמַעַן בָּן גִּמְלַיָּל בְּטַרְפּוֹת וְהַלְכָה כְּרַבִּי
שְׁמַעַן בָּאָבְלָרְכִּי שְׁמַעַן בָּאָבְלָרְכִּי דָאָמְרָן
כָּרְשָׁבָגְזָ בְּטַרְפּוֹת דָתָן בְּנֵי מִיעִים שְׁנִיקְבָּו וְלִיחָה סְותְמָתָן כְּשָׂרָה דָבְרִי
רְשָׁבָגְזָ מָא לִיחָה אָמֵר רַבִּי הַנְּאָא דְנַפְקָא אָגָב דְוַחְקָא⁹ אָמֵר
מְאָן דְוַחְאָ¹⁰ אֲזִיכָּרִי וְאַסְכִּיךְ וְאַגְּמָרָא לְשִׁמְעָה אַמְפּוּמָה דְמִרְוָה כִּי סְלִיקָא אַשְׁכָּחָה
לְרַ' אֲבָא בְּרִיהָ דָרְבִּי חַיָּא בֶּן הַלְכָה כְּרַשְׁבָגְזָ בְּטַרְפּוֹת
אֲלָל אָנָא אַזְנָה אַלְכָה אָמְרִי כְּרַשְׁבָגְזָ בָּאָבְלָרְכִּי
חַסְדָא אָמֵר הַלְכָה וּבְנֵן אֲרָרְבָּן אֲרָרְבָּן דָאָיתָמָר רַבִּי
בְּטַרְפּוֹת וְהַלְכָה כְּרַשְׁבָגְזָ בָּאָבְלָרְכִּי
עַל כָּל הַמְתִים כּוֹן¹¹ מְדֻחָה מְטוֹהָרָה הָרִי וְהַמְשׁוֹבָח עַל אֲבִיו וְעַל אַמוֹן הָרִי
וְהַמְגֻונָה הָרִי עַרְבָּה שְׁבָת אוֹ עַרְבָּיּוֹן טֻוב¹² הָרִי וְהַמְשׁוֹבָח שְׁאַיְנוּ עַוְשָׂה
אַלְאָ לְכִבּוֹד אֲבִיו וְאַמוֹן¹³ עַל כָּל הַמְתִים כּוֹן¹⁴ רַצָּה מְמֻעָט בְּעַמְּקוֹן רַצָּה אַיְנוּ

מסורת הש"ם

גחות הב"ח

(ג) נמי סיה נ"ק זו עי"ט
או שהיו גשימים
مزולפין על מטהו ס"ז
מתקנת: (3) ר"ש" ד"ה
מוש נ"י ותכלות כל גדול
לא התחיל עד סיקומוס
סגולו:

גלוון השם

בינו חננאל

ואפילו חלק גדול הבית
לבית הקברות, ובא בתוך
שלשה מונת עמלהן. בא

לאחור שלשה ומaza שלן
ונגולין כביך פבי הקורתה
לעוזמו. כדארם דאחו
רב לוי צלובני, דאחו
בגנו התלהו ימכן בחיהיכו,
דאוון בחר תלהו לאמיין
לפפשיה. מא מוקם רוחך,
בכורך שלשה מונה לעצמו,
מיין ואילך אפלו בא
ממקום קרבן מונה לעצמו.
ר' שעמיהן אויל
(בב) בום שביעי, בא
מקומ קרבן מונה ענהה,
ואיבערן אונדערן
הבלט האבלט, דאדמרון מקצת
עדערין לא נטליקן מון
ווענצען דער זונען ככלה,
ווענדו אונבלין
להו, גינערו
לטולמודו בא ממקום קרבן
מהו, עילאה בעדרון.
ר' שמעון באבל, הא
משמיה דרי יוחנן, הלכה
דאמר שמלואן דאדמרן.
דאמר דהה להלה
בדבריה המקל, דאמרין
בגרהה
הלהבאן אורה, הלהבאן
כרכובן שענין בן גמליאל
טברופת, הכר ישנהו
בשחיתות חולין, ופשתה
לעוזמו. אמר דלו בא
לבני מחרא, אהונען דלא
אללינו בר רברא, דאחו
לאילו בר רבר ארא, דאחו